

AMARA

Eenakter

door

ANK ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AMARA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANK ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: [vier dames, vier heren]

Amara/ Maria - Tiener, geboren in Kenia, geadopteerd door Bert en Francien, die haar Maria hebben genoemd. Zij heeft ontdekt dat ze geen weeskind was en dat haar biologische vader nog leeft. Ze wil op zoek naar haar vader. Haar adoptieouders zijn hier niet blij mee, maar Amara vindt haar ouders te bemoeizuchtig en wil meer vrijheid.

Bert Vogelaar - Adoptievader van een opstandige tiener. Hij houdt zijn dochter het liefst vast en wil haar altijd beschermen. Hij begrijpt wel dat ze wil weten wie haar echte vader is, maar hij is ook bang dat hij haar kwijtraakt.

Francien Vogelaar - Adoptiemoeder van Maria. Zij is zeer bemoeizuchtig en wil alles en iedereen naar haar hand zetten. Ze ziet in Maria nog steeds het schattige kleine meisje uit een ver land, waar zij voor moet zorgen. Haar zorgzaamheid gaat ook uit naar de vluchteling, die zij en Bert op een dag in huis nemen. Ze denkt dat iedereen het fijn vindt te worden vertroeteld.

Nasir - Vluchteling uit Afghanistan. Hij is al vele jaren in Nederland en spreekt heel goed Nederlands, maar hij heeft nog steeds geen verblijfsvergunning en geen huis. Hij heeft onder een brug geslapen en is al heel blij als hij ergens een kamertje kan krijgen, maar de zorgzaamheid van zijn "gastouders" gaat te ver. Hij heeft zich altijd prima alleen kunnen redden in de meest verschrikkelijke omstandigheden. In het begin is hij heel dankbaar, maar hij wil zijn vrijheid terug, zelfs als dat zou betekenen 'onder de brug slapen' .

John Kenyatta - John is de biologische vader van Amara. Zijn eerste vrouw, de moeder van Amara, is overleden. Hij is erg boos dat zijn dochtertje naar een weeshuis is gebracht zonder zijn toestemming. Die boosheid is in de loop van de jaren niet overgegaan. Hij ontdekt dat zijn dochter is geadopteerd door een Nederlands echtpaar. Daarom wil hij naar Nederland, maar hij krijgt er geen verblijfsvergunning en moet in het AZC wachten op wat komen gaat. Hij leert Nederlands en spreekt het al een beetje, maar met de Engelse taal kan hij zich ook goed redden. Op een dag komt hij erachter wie de adoptieouders zijn van zijn dochter, waar zij wonen en dat zijn kind nu Maria Vogelaar heet.

Cornelia Vogelaar - Zuster van Bert. Tante Cor houdt van breien,

haken en borduren en neemt haar spullen altijd overal mee naartoe, zit vaak op de bank bij de familie, omdat ze zich thuis zo alleen voelt en mengt zich af en toe in het gesprek.

Toon - Buurman, die zichzelf heel handig vindt en graag klust. Het resultaat valt nogal eens tegen, maar hij is zeer hulpvaardig en moet iets te doen hebben. Als zijn vrouw erover begint dat hun zolderkamer ook wel geschikt is om iemand of zelfs een gezin op te vangen, dan wordt hij al enthousiast, omdat hij dan een reden heeft om iets te verbouwen

Dien - Buurvrouw, de vrouw van Toon, schept altijd op over haar man. Wat een ander kan, kan hij ook, maar dat gaat niet altijd goed.

DECOR:

De huiskamer van de familie Vogelaar met wat meubilair dat bij een huiskamer past, een bank, tafel, stoelen.

EERSTE SCÈNE

(Amara zit op de bank in een wat onverschillige houding met haar telefoon, waar haar vingers onophoudelijk overheen gaan. Nasir zit aan de eettafel met de krant. Tante Cor zit op de bank of een stoel zoals gewoonlijk met een handwerkje. Dan komt Francien binnen)

FRANCIEN: *(ze roept boos)* Nasir! Waar was jij? Ik heb je overal gezocht.

NASIR: Gewoon, gewoon hier.

FRANCIEN: Ja, nú ja, maar dat bedoel ik niet. Je bent de hele dag weg geweest en vanochtend was je niet bij het ontbijt.

NASIR: Ik heb wel ontbijt.

FRANCIEN: Ontbeten.

NASIR: Ontbeten. What ever?

AMARA: *(legt haar telefoon even neer)* Hij heeft wel ontbeten, hoor! Twee broodjes met kaas. En hij heeft thee gedronken. Die heb ik voor hem gezet.

NASIR: Zo is het!

TANTE COR: En koffie. *(intussen ijverig door breiend of hakend)*

NASIR: Nee, ik drink 's ochtends thee.

TANTE COR: O, ik dacht dat ze in Afghanistan altijd koffie drinken. Er wordt daar toch geen thee verbouwd?

AMARA: Ja, hallo zeg, er groeit in Nederland toch ook geen thee, maar we drinken het wel.

TANTE COR: Koffie moeten we ook importeren. En..

FRANCIEN: *(onderbreekt haar ongeduldig en geërgerd)* Maria, ik vroeg je vanochtend waar hij was en je zei niks. Je haalde je schouders op.

AMARA: Wat had ik dan moeten zeggen? Ík vraag hem niet waar hij heen gaat. Dat doe jij! Jij vraagt het altijd. Jij wilt elke seconde van zijn leven weten waar hij is. Jij wil de hele dag thee voor hem zetten en hem over zijn bol aaien.

FRANCIEN: Ach, wat is dat nu voor onzin? Ik ben verantwoordelijk

voor hem.

AMARA: Jij bent niet verantwoordelijk voor hem. Je doet alsof hij een huisdier is.

TANTE COR: (*borduurt/haakt of breit intussen verder*) Nou, nou, niet overdrijven kind. Ik vind dat je moeder....

FRANCIEN: (*onderbreekt tante*) Toen Nasir bij ons in huis kwam, wel al zes weken geleden....

AMARA: Wel acht al...

NASIR: Acht weken en drie dagen om precies te zijn.

TANTE COR: (*verbaasd*) Zolang al?

AMARA: Dat je dat nog zo precies weet.

NASIR: Ik tel alle dagen..

FRANCIEN: Ja, en hij was helemaal alleen, alleen op de wereld.

NASIR: Nou, alleen op de wereld?

AMARA: Ja, dat is overdreven. Hij heeft ook familie. En jij wou niet dat hij contact opnam. Hij heeft dagen moeten zeuren om een telefoon. Dat ding was gestolen toen hij onder de brug sliep.

FRANCIEN: Van contact met zijn familie wordt hij alleen maar verdrietig. Dat heeft geen enkele zin.

AMARA: En dat maak jij voor hem uit? Ik mag van jou ook geen contact met mijn biologische familie.

FRANCIEN: Hè ja! Laten we daar weer eens over beginnen. We hadden het over Nasir, niet over jou. Dat is iets heel anders. (*op dat moment komt Bert binnen*)

BERT: (*beetje verbaasd*) Nasir, je bent er toch. Ik wist niet waar je was.

TANTE COR: Gedag zeggen is er ook niet meer bij. Dag, tante Cor. Hoe maak je het? Vergeet het maar! (*maar iedereen negeert haar*)

NASIR: Ik was gewoon hier, gewoon thuis.

BERT: Ja, dat zie ik. Je bent de laatste tijd wat uithuizig. Vind je het hier niet leuk?

AMARA: Leuk? Nee, natuurlijk vindt hij het niet leuk. Hij mag niks en ik ook niet.

FRANCIEN (*verontwaardigd*) Mag niks? Mag niks?

BERT: Wat krijgen we nu? Nasir, mijn vrouw, mijn lieve vrouw, heeft je opgenomen in ons huis alsof je haar eigen zoon was. Ze wast voor je, strijkt voor je, maakt lekker eten klaar. Ze heeft uren zitten googelen om een recept te vinden met eten uit jouw land. Toen je het koud had, breide ze een das voor je..

NASIR: Die das kriebelt. Ik kan niet tegen wol.

TANTE COR: Ik kan er wel een voor je breien van acryl of zo. Daar krijg je geen jeuk van.

BERT: Wat heeft dat er nu allemaal mee te maken ? Het gaat om de intentie !

NASIR: De wat??

FRANCIEN: Bedoeling. Het is goed bedoeld.

AMARA: 'The way to hell is paved with good intentions'

FRANCIEN: Wat zeg je nu ? Ik doe mijn best en dan ga ik naar de hel?

AMARA: Dat zei ik niet. Je begrijpt het niet.

BERT: Hoe dan ook, ik zocht je, Nasir, omdat ik een leuke verrassing voor je heb. *(haalt een fietssleutel uit zijn zak)* Kijk eens aan, je eigen fiets. En ik ga je leren fietsen. In Nederland fietst iedereen. Hij staat in de schuur.

NASIR: *(zet grote ogen op van verbazing)* Oh, oh, dat is leuk, dat is aardig.

AMARA: *(een beetje spottend)* Goh, pa, dan kan hij nog verder weg. Zijn eigen vervoermiddel. Niet slecht, toch ? *(ze kijkt Nasir vragend aan, maar Nasir kan al lang fietsen en dat wil hij niet zeggen. Amara heeft hem wel eens haar fiets geleend)*

FRANCIEN: Hè nee ! Wat een idioot idee! Heel Nederland fietst?! Het is gevaarlijk! Het wordt steeds drukker, vooral met die e-bikes. *(ze kijkt Bert aan en onderbreekt haar zin)* Je hebt toch geen e-bike gekocht, hè?

BERT: *(kijkt verbaasd)* Nee, natuurlijk niet. Hoe kom je daar nou bij? Het is een gewone stevige fiets. Met versnellingen, dat wel!

AMARA: Zou mooi worden, ik krijg niet eens een e-bike. Wil ik ook niet. Ik wil een scooter, maar ja... *(tegen Nasir)* Dat zou nog eens mooi geweest zijn, zeg. Als je nog eens naar Afghanistan terug kunt, kom je met een scooter veel verder. En ik dan achterop!

FRANCIEN: *(neemt het veel serieuzer dan het is bedoeld)* Jij,

achterop naar Afghanistan? Je weet niet wat je zegt! Hoe is het mogelijk?!

TANTE COR: Afghanistan ! Hoeveel kilometers zou dat zijn? (*tegen Bert*) Dan had je maar beter wel een e-bike kunnen kopen. Of een scooter!

BERT: Afghanistan? Nou, dat land zou ik maar vergeten. Integreren en Nederlander worden. Dat is andere koek!

NASIR: (*verontwaardigd*) Integreren? Nederlander worden? Waar heb je het over? Ik ben uitgeprocedeerd. Ik heb geen papieren. Ik kan niet eens terug naar mijn eigen land. Ik ben niks. Ik ben niemand! Ik heb geen werk. Ik ben afhankelijk. Weet je wel hoe ik hier ben gekomen? Heb ik je ooit verteld over die afschuwelijke tocht ? Ik wilde niet eens naar Nederland. Wat wist ik nou van Nederland?

FRANCIEN: Ach, laten we er over ophouden. We kunnen er toch niets aan veranderen. (*tegen Bert*) Je hebt die fiets toch wel goed op slot gezet, hè? Dat moet, zelfs in de schuur. Een fiets ben je hier zo kwijt.

BERT: Ja, allicht. Het is geen oud tweedehandsje. Ik heb een splinternieuwe fiets gekocht.

FRANCIEN: Ik had ook niet anders verwacht. Wij geven geen ouwe rommel aan arme asielzoekers. Altijd het beste! Als je het doet, moet je het goed doen. (*zoekt steun voor haar standpunt bij Cor*) hè, Cor? Daar weet jij over mee te praten.

TANTE COR: Ja, ja, toen ik die brand had in mijn keuken, heb jij...

BERT: Mooie nieuwe pannen gekocht en dat was niet eens nodig want de verzekering betaalde uit, maar het was zo'n lief gebaar. (*tante Cor heeft het al vele malen zo gezegd. Op die toon zegt Bert het ook, doet tante een beetje na*) Hoe is het mogelijk dat je dat er weer bij haalt, alleen omdat ik een fiets voor Nasir heb gekocht?

FRANCIEN: Nou, dat mag toch wel gezegd worden. Cor was er toen maar wat blij mee. Dat was me ook wat! De hele keuken in de hens!

NASIR: (*tegen Amara*) Hens? Wat is dat?

AMARA: In de brand! Haar hele keuken!

TANTE COR: En dat kwam door die zogenaamde elektricien, jullie buurman, die lul de behanger! Een tl-buis ophangen! Zo gepiept,

mevrouw, een fluitje van een cent. Ja, ja. Hij kwam dat wel even doen. En ik blij. Vakman! Het mocht wat.

FRANCIEN: Je zou denken dat alle mannen wel een lamp op kunnen hangen. Toch? Nou, vergeet het maar! Levens-gevaarlijk.

TANTE COR: Waanzin! En dan zit je alleen met je probleem, hoor! En ik zit altijd al alleen met een handwerkje in mijn stille kamer!

AMARA: Nou, meestal zit je wel hier, tante Cor. Gezellig op onze bank.

(Tante Cor maakt een gebaar of ze nog iets wil zeggen en pakt haar breiwerk bij elkaar, maar Francien is sneller)

FRANCIEN: We gaan over een half uurtje eten. Ik ga naar de keuken.
(ze loopt de kamer uit)

TANTE COR: Francien, ik kom je helpen. Je hebt het al zo druk met je gezin. *(Cor en Francien lopen naar de keuken)*

BERT: En wat was dat nou, Maria? Jij mag niks? Hoezo?

AMARA: Ik mag niet op zoek naar mijn echte vader. Waarom niet? Ik weet dat hij nog leeft. Ik weet zelfs hoe hij heet. Ik heb die brief van het weeshuis in Kenia. Je wilde hem niet eens lezen en mamma ook niet. Ze hebben de boel belazerd daar in dat weeshuis na mijn geboorte.

BERT: Het komt door dat artikel in de krant. Nasir heeft je dat gegeven.

NASIR: Klopt. Ik had gehoord dat er is gesjoe...geromm *(kan het juiste woord niet vinden)*

AMARA: Gesjoemeld, ja. Gerommeld wou je zeggen. Er is gesjoemeld met de gegevens van weeskinderen. Het waren niet allemaal weeskinderen. Ze wilden die kinderen kwijt. Ze werden geadopteerd door buitenlanders. Hoeveel geld hebben jullie voor mij gegeven? *(kijkt haar vader vragend aan, maar hij beantwoordt de vraag niet)*

NASIR: Het is echt een schandaal, hoor! Het gaat om veel kinderen.

BERT: Het kan wel zijn dat dat is voorgekomen, maar dat zegt niets over onze Maria. We zijn daar erg goed ontvangen. En de moeder van Maria was overleden. Daar waren bewijzen van.

AMARA: Maar niemand heeft zich afgevraagd of ik nog een vader had. Ik heb een vader. Hij heet John, John Kenyatta.

BERT: En hoe wil je die dan vinden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto